

پیزندوباره قانونشکنی می‌کند

کترینا اینگلمن سوندبرگ

ترجمه: کیهان بهمنی

مقدمه

پیرزن بطری نوشیدنی را داخل یخچال گذاشت. بعد از سرقت بانک جشن گرفتن همیشه می‌چسبد ولی برای این کار اول باید مطمئن شوید نوشیدنی به اندازه‌ی کافی خنک شده باشد.

مارتا آندرسون در حالی که زیر لب آوازی زمزمه می‌کرد، یک سینی بیرون آورد؛ پنج گیلاس پایه‌بلند روی آن چید و مقداری خوراکی سبک هم روی میز آشپزخانه گذاشت. سپس به اطاق‌خوابش رفت تا خود را برای ماجراجویی آن شب آماده کند. حین لباس پوشیدن، برای آخرین بار نقشه را در سرش مرور کرد. دقیقاً تا دو ساعت دیگر، باند بازنشسته‌ها حمله‌ی خود را آغاز می‌کرد و این بار قرار بود یکی از پیچیده‌ترین عملیات‌های خلافکاری گروه انجام شود. کلیدها را از روی میز سرسرای برد و در تاریکی از خانه بیرون رفت.

هنگامی که کامیون حمل زباله جلوی بانک توقف کرد، هیچ‌کس توجهی به آن نکرد؛ حتی وقتی شلنگ تخلیه را از آن بیرون آوردند و به سیستم زباله‌ی ساختمان وصل کردند. ساعت چهار و نیم صبح بود و خب مسلم است هیچ یک از آدم‌هایی که آن وقت روز بیرون، در خیابان‌های استکهلم، بودند علاقه‌ای به زباله نداشتند. البته به استثنای اعضای باند بازنیشته‌ها. برقی آسمان را روشن کرد و در این موقع پنج بازنیشته‌ی عضو باند لبخندی حاکی از رضایت تحويل هم دادند. رعد و برق دقیقاً همان چیزی بود که منتظرش بودند.

مارتا گفت: «حق با شما بود!» و به ساختمان عظیم بانک نگاه کرد. «بانکی‌ها اصلاً خوش شون نمی‌آدم پولش رو از حسابش بیرون بکشه. ولی حالا یه کاری می‌کنیم یه خرده چشم‌هاشون رو باز کنن!» دکمه‌های روی صفحه کلید را که مربوط به شلنگ تخلیه بودند، فشار داد و از شیشه‌ی جلوی کامیون بیرون را تماسا کرد. کامیون ظرفیت ده تن زباله را داشت. یعنی تمام چیزهایی که در خزانه‌ی بانک بود، به راحتی در آن جا می‌شد. حالا هم تنها کاری که باید می‌کردند این بود که محتويات خزانه را داخل مخزن کامیون بکشند.